

Παράκλητος, ο Μεγάλος Άγνωστος

/ [Πεμπτουσία](#)

image not found or type unknown

Τι πραγματικά λείπει από τον άνθρωπο; Τι να 'ναι κείνο που τον εξηγεί και τον ερμηνεύει; Τι όντως τον πληροί και τον αναπαύει; Πού βρίσκεται η χαρά και η αληθινή του ευτυχία; Ή, μάλλον, υπάρχει αυτό το μέγεθος; Υπάρχει άραγε μια σταθερή αλήθεια και απάντηση για το αναρίθμητο σμήνος των αποριών που διατρέχουν την ανθρωπότητα διαχρονικά; Τι ή ποιος τελικά είναι η αρχή και το τέλος μας, ο σκοπός και το νόημα το δικό μας και των άπειρων όντων που μας περιβάλλουν;

Πηγή:<http://iskiriaki.com/>

Ναι, υπάρχει όντως κάτι που νοηματοδοτεί, ερμηνεύει και ζωογονεί τα πάντα. Είναι ο μεγάλος άγνωστος, ο μυστικός επισκέπτης και αφανής ευεργέτης του σύμπαντος. Είναι το Πνεύμα το Άγιον, ο Παράκλητος, το Πνεύμα της Αληθείας, το

τρίτο πρόσωπο της Τριάδος, Αυτός που μας έπλασε και μας κρατάει αιώνια στο *είναι*, στη ζωή. Είναι Αυτός που μας αγαπάει περισσότερο από τον εαυτό μας, που μας συνέλαβε στο νου του προαιωνίως και εγχρόνως μας έκτισε εκ του μη όντος ως τα πιο λατρεμένα και προνομιούχα του παιδιά με το μεγάλο δώρο να είμαστε και να γίνουμε όπως Αυτός.

Τι είναι το Πνεύμα; Είναι μια απλή δύναμη; Μια απρόσωπη οντότητα; Μια απρόσιτη ή εκκεντρική ύπαρξη που έτυχε, καλώς ή κακώς, να είναι η αρχή των όντων και το πιο ισχυρό Όν; Όχι, τίποτε απ' αυτά δεν ισχύει. Αντιθέτως, είναι ο ταπεινός, ο δεύτερος (μετά τον Χριστό) Παράκλητος, ο πλέον «αγαθός και απλός» Θεός του κόσμου, που εποίησε τα πάντα μέσα από μια «καρδιά» γεμάτη ζεστασιά και έρωτα προς όλους και όλα. Δεν είναι μια ψιλή δύναμη ή διάσταση του σύμπαντος, αν και Αυτός είναι ο δημιουργός κάθε αντίστοιχης πραγματικότητας. Δεν είναι μια ψυχρή ενέργεια που διατρέχει την κοσμική απειρότητα, αν και Αυτός είναι η πηγή κάθε ενέργειας που γνωρίζουμε ή θα γνωρίσουμε. Είναι ένα Πρόσωπο. Και για τούτο μόνον ένας τρόπος γνώσης και επαφής υπάρχει με Εκείνον: αυτός της σχέσης, της διαπροσωπικής περίπτωσης σε ένα ευρύ φάσμα, από αυτό της θεοπρεπούς γαμικής συνάφειας έως και της αιώνιας κολαστικής διάζευξης.

Πολλά πνεύματα τριγυρίζουν ανάμεσά μας, εχθρικά και φιλικά, και όλων αυτών ποιητής και «κρυφός» χορηγός ζωής είναι το Πνεύμα το Άγιον. Πολλά από αυτά είναι δελεαστικά και τα αναζητούμε με πάθος ή θέλουμε να τα γνωρίσουμε. Όμως λίγοι επιζητούν να γνωρίσουν το αγνό και καθάριο Πνεύμα του Θεού, που είναι ασυγκρίτως ωραιότερο και θελκτικότερο από όλα τα ποιηθέντα υπ' Αυτού. Λίγοι πιστεύουν ουσιαστικά στην ύπαρξή του και κατά συνέπεια αισθάνονται την ανάγκη της παρουσίας του. Αυτός όμως πάντοτε αφανώς και μυστικώς ευεργετεί τους πάντες και τα πάντα ως ο αιώνιος φίλος όλων, ο οποίος ζωοποιεί και υποστασιάζει σε *είναι*. Αυτός ο Ουράνιος Βασιλιάς χορηγεί τις δωρεές του αφειδώς και διακριτικώς σε όλη την κτίση, ακόμα και στους ίδιους τους δαίμονες, συγκρατώντας τους στη ζωή και αναμένοντας αιωνίως – αλλά μάλλον ματαίως – τη μετάνοιά τους.

Η αποστολή του Πνεύματος είναι ο μεγάλος καρπός της ενανθρώπισης του Χριστού, το ανεκτίμητο γαμήλιο δώρο του Τριαδικού Θεού στην Εκκλησία του μετά την εν Χριστώ μετ' αυτής ένωση. Αυτός και μόνον είναι ο σκοπός της χριστιανικής ζωής, μακριά από κάθε άλλη ηθικοϊδεολογική διάσταση. Εμείς, όμως, καταφέραμε να την υποβιβάσουμε από το χώρο της άκτιστης ζωής και ελευθερίας στον δικό μας μίζερο κτιστό, κάτι που φαίνεται στην έκπτωση της θρησκευοποίησης του χριστιανισμού και αυτής ακόμη της σημασίας της λέξης «πνευματικός» στο επίπεδο της κτιστής νόησης και όχι σε εκείνο που αρχικά

αποδιδόταν, τουτέστιν το αγιοπνευματικό, της Χάρης του Πνεύματος.

Περιπαικτικά και βλασφημώς χαριεντιζόμενοι πολλάκις αναφερόμαστε στα πλαίσια της επικοινωνιακής μας καθημερινότητας στην επιφοίτηση του Πνεύματος, εμπαιζοντας τον Θεό - μάλλον εαυτούς. Εκείνη τη μέρα όμως - σαν σήμερα προ δύο χιλιετιών - κατέβηκε στον άνθρωπο όλη η Χάρη του Πνεύματος. Η πλήρης δωρεά αιώνιας ζωής του Θεού. Αυτό που έλειπε μέχρι τότε από την ανθρωπότητα. Μπορεί έως την εποχή εκείνη να ενεργούσε μερικώς η Χάρης, τώρα όμως ήρθε στον μέγιστο βαθμό ως αναφαίρετο δώρο εκάστου πιστού και απάσης της Εκκλησίας. Στο Βάπτισμά μας παίρνουμε *όλη* τη Χάρη του Παρακλήτου. Αυτήν την άκτιστη δωρεά που μας διακρατεί στην αιωνιότητα και είναι η ζωή μας η τωρινή και η μέλλουσα.

Δεν υπάρχει κάτι άλλο που θα πάρουμε μετά την τελική κρίση. Αυτή η Χάρης είναι η Βασιλεία του Θεού. Θα αναρωτηθούν πολλοί: και γιατί ζούμε την κόλαση τής εδώ ζωής με τον πόνο και κάθε δυστυχία; Επειδή είμαστε τυφλοί και γυμνοί, θάψαμε τη Χάρη, διώξαμε το Πνεύμα από τη ζωή μας με την αμαρτωλότητά μας και στην άλλη ζωή μετατρέπουμε τη φωτιστική και θεωτική ενέργεια της Χάριτος σε καυστική - κολαστική λόγω της αμετανοησίας μας.

Σε κάθε απορία και πρόβλημα τούτο είναι η απάντηση και το ερμηνευτικό κλειδί: το Πανάγιο Πνεύμα και η άκτιστη Χάρη του. Αυτό είναι το παν, η όντως χαρά και ευτυχία, και εδώ και από εδώ έως την ανέσπερη ημέρα της Βασιλείας του Θεού, που άρχισε να ανατέλλει πιο έντονα τελευταία. Ο Ουράνιος αυτός Βασιλεύς συνεχίζει αμείωτα και ειρηνικά το αιώνιο έργο του: να αποκαλύπτει τον Χριστό ως Υιό του Θεού και δι' Αυτού τον Πατέρα Θεό των όλων. Να εκκλησιοποιεί την κτίση χορηγώντας ταπεινά και διακριτικά στα όντα ό,τι έχει ανάγκη έκαστο: ζωή, πίστη, φρόνηση, γνώση, δύναμη, παρηγοριά, συγχώρηση, συντροφιά, κατανόηση, μετάνοια, χαρά.

Η ευαισθησία και άκρα ταπείνωση του μόνου Αυτού Βασιλέως του σύμπαντος δεν του επιτρέπει να καταργεί την ελευθερία μας και φαίνεται σαν *απών* μέσα στις αδικίες και τα πάθια του κόσμου. Έρχεται, ωστόσο, οσονούπω να εγκαταστήσει με τον Χριστό και τον Πατέρα την αιώνια Βασιλεία του. Εμείς εν εκκλησία και έκαστος εν τη καρδιά αυτού μέχρι την ευλογημένη εκείνη στιγμή δεν θα πάψουμε να κράζουμε εν ειρήνη: «ελθέ και σκήνωσον εν ημίν και σώσον, Αγαθέ, τας ψυχάς ημών. Αμήν».